O láske - Elán

Na okno vyklopkáva dážď svoj sen,
stmieva sa,
otváram dvere a dnu vojde len,
prievan sám.
Ulice blúdia kamsi bez citu,
bez náhlenia,
bola si pri mne a už nie si tu,
nádherná, láska.
V srdci mi zostali dva náboje
spred pár dní,
slová čo pomáhajú ako jed,
zmier sa s tým.
Po špičkách zo spomienok vycúvam,
vrátia sa,
zážitky ako mince do fontán,
hádžem sám.
Láska je boj,
hra o krásnom trápení,
niet víťazov,
len porazených.
Do duše sype sa mi z očí sôch,
námraza.
Toto je koniec piesne o nás dvoch,
stáva sa.
V kasíne strát som vyhral rekviem,
a prehral všetko čo mám.
Hýbem sa, dýcham, ale nežijem,
bez lásky sám.
Láska...